

בש"פ 5183/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 5183/17

כבוד השופט ע' פוגלמן
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ח' בתמוז התשע"ז (2.7.2017)

בשם המבקשת: עו"ד עודד ציון

בשם המשיב: עו"ד שרה הראל

החלטה

לפני בקשה להארכת מעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני ב-90 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. ביום 14.3.2016 הוגש נגד המשיב כתב אישום, אשר תוקן בהמשך ביום 10.11.2016. כתב האישום המתוקן, המחזיק שני אישומים, מגולל מסכת עבירות מין שביצע המשיב כלפי שתי בנותיה הקטינות של בת זוגו לשעבר בין השנים 2008-2005, עת השתיים התגוררו עמו ועם אמן תחת אותה קורת גג. האישום הראשון בכתב האישום המתוקן מתאר שורה של אירועים במהלך התקופה האמורה בהם בעל המשיב את א.א., ילידת 1994 (להלן: מתלוננת א'), בכך שהחדיר את אצבעותיו ואת איבר מינו לאיבר מינה, כמו גם מעשים מגונים ומעשי סדום שביצע כלפיה על בסיס יומי,

והכל בבתי השונים בהם התגוררה המשפחה באותה העת. על-פי האישום השני בכתב האישום, במועד שאינו ידוע במהלך השנים 2006-2007 ביצע המשיב מעשים מגונים ב-ב.ב., ילדת 1999 (להלן: מתלוננת ב'), בכך שנגע באיבר מינה וגרם לה לגעת באיבר מינו. בגין האמור מייחס כתב האישום המתוקן למשיב ביצוע עבירות של אינוס קטינה בת משפחה; מעשה סדום בקטינה בת משפחה; מעשה מגונה בקטינה בת משפחה; וגרם מעשה מגונה.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בדיון שנערך בבקשה ביום 24.3.2016 הסכים בא-כוח המשיב לקיומה של תשתית ראיתית לכאורית להוכחת אשמתו, אך טען כי לא נשקפת ממנו מסוכנות המצדיקה את המשך מעצרו. בתום הדיון הורה בית המשפט המחוזי על עריכת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. בתסקיר שהתקבל העריך שירות המבחן שקיים סיכון משמעותי להישנות התנהגות מינית פוגענית מצד המשיב. זאת, בין היתר, בעקבות התרשמותו מהמשיב כאדם אימפולסיבי וילדותי המגלה קשיים בדחיית סיפוקים ונטייה לקבלת החלטות פזיזות ובלתי שקולות. בצד זאת, לא נשללה האפשרות לשחרר את המשיב לחלופת מעצר הדוקה אשר לא תאפשר לו לבוא במגע עם קטינים או גישה לרשת האינטרנט. שירות המבחן סבר כי חלופת המעצר שהוצעה בעניינו של המשיב אינה מתאימה, ועל כן לא המליץ על שחרורו ממעצר.

ביום 17.4.2016 התקיים דיון נוסף בבקשת המבקשת, בסיומו קבע בית המשפט כי יש לשקול במקרה דנא מעצר בפיקוח אלקטרוני והורה לשירות המבחן לבחון מפקחים נוספים מטעמו של המשיב. זאת, בין היתר, נוכח הזמן שחלף מביצוע העבירות הנטענות ובהתחשב בעברו הנקי של המשיב. בעקבות האמור, הגיש שירות המבחן תסקיר משלים בו התייחס למפקחים נוספים שהוצעו על ידי המשיב. בסופו של דבר המליץ שירות המבחן "לשקול בחיוב" מעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני בביתו, בפיקוחם של אביו ואחיו, תוך איסור על שימוש באינטרנט ואיסור על שהיית קטינים במקום מעצרו ללא פיקוח צמוד של המפקחים. בדיון שהתקיים בבקשת המעצר ביום 2.5.2016 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בביתו, בפיקוח אביו ושלושת אחיו, תוך קביעת ערבויות למשיב ולמפקחים. ערר שהוגש כלפי ההחלטה האמורה לבית משפט זה התקבל (בש"פ 3579/16 מדינת ישראל נ' פלוני (5.5.2016)), תוך שהובהר כי אין לסתום את הגולל על אפשרות שחרורו של המשיב לחלופת מעצר ובלבד שתוצע על ידו חלופה התואמת את המלצות שירות המבחן בעניינו – לרבות איסור גישה לאינטרנט ואי-נוכחות קטינים בסביבת המשיב.

3. ביום 25.5.2016 הורה בית המשפט המחוזי, לבקשת המשיב, על מעצרו בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו ובפיקוח אחיו, תוך שאסר על כניסת קטינים לבית ועל שימוש באינטרנט מטעם המשיב. בהמשך, אושרו למשיב שני "חלונות" יומיים ליציאה לתפילת שחרית וערבית בבית הכנסת, וכן נוספו מפקחים למערך הפיקוח על המשיב. ביום 19.9.2016 נדחתה בקשה שהגיש המשיב לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

4. ביום 18.12.2016 הגיש המשיב בקשה נוספת לעיון חוזר, בגדרה ביקש להסיר את הפיקוח האלקטרוני ולאפשר לו לצאת לעבודה. לבקשת המשיב, הורה בית המשפט המחוזי על עריכת תסקיר משלים בעניינו. בתסקיר המשלים שהתקבל דיווח שירות המבחן כי בתחילת תקופת מעצרו בפיקוח אלקטרוני ביצע המשיב 4 הפרות, אשר לא דווחו למשטרת ישראל. שירות המבחן ביקש לדחות את הדיון שנקבע בבקשה לעיון חוזר, על-מנת לאפשר הגשת תסקיר משלים נוסף לאחר פגישה עם המתלוננת א' ואמה כמו גם עם המעסיקים המוצעים. בתסקיר המשלים הנוסף שהוגש צוין כי המתלוננת א' הביעה חשש שהקלה בתנאי מעצרו של המשיב תפגע במצבה הנפשי ותקטע את הליך השיקום שהחלה. שירות המבחן חזר על התרשמותו כי המשיב ממוקד בחייו ובסיפוק צרכיו המידיים; כי לעיסוק במין מקום מרכזי בחייו; וכי עמדותיו כיום אינן מאפשרות התערבות טיפולית. עם זאת, הומלץ על הקלה בתנאי המעצר של המשיב כך שיוסר הפיקוח האלקטרוני ויאופשר לו לצאת לעבודה כנהג משאית של אגף התברואה בעיריית בני ברק, וזאת לאחר

ששירות המבחן התרשם לחיוב מהמעסיקים המוצעים.

בהסכמת המשיב נדחה הדיון בבקשה לעיון חוזר עד לאחר שמיעת עדות המתלוננת ב' במסגרת התיק העיקרי. בדיון שהתקיים ביום 29.3.2017 חזר המשיב על עיקרי בקשתו לעיון חוזר ואף טען כי קיים "כרסום ראייתי" בעניינו. בהחלטתו מיום 19.4.2017 ציין בית משפט קמא, לאחר שסקר את טענות המשיב לעניין חולשת הראיות, כי אמנם המשיב הצביע על סתירות כאלה ואחרות שעשויות לפגוע במהימנות עדויות המתלוננות, אך הבהיר שלא ניתן לקבוע מסמרות לעניין זה שעה שבית המשפט הדן בהליך העיקרי הוא שמתרשם מעדויותיהן באופן בלתי אמצעי. עם זאת נקבע, כי יש מקום לאפשר למשיב לצאת לעבודה - בין היתר, בהתחשב בהמלצת שירות המבחן ובחלופי הזמן ממועד ביצוע העבירות הנטענות - אך לא בעבודה המוצעת שהפיקוח בה אינו הדוק דיו. בהקשר לכך הובהר, כי באפשרות המשיב להציג חלופת עבודה מתאימה. בצד זאת נקבע, כי גם אם תוצג חלופה כגון-דא, עדיין יש להותיר על כנו את מעצר הבית בפיקוח אלקטרוני בשעות בהן המשיב אינו נמצא בעבודה.

5. ביום 22.4.2017 הגיש המשיב בקשה לאפשר לו לצאת לעבודה במחסן בעיריית בני ברק בליווי שלושה מפקחים. לבקשת המבקשת, ביקש בית משפט קמא את תגובת היועץ המשפטי של עיריית בני ברק בטרם מתן החלטה בבקשה. ביום 27.4.2017 עדכנה באת-כוח המבקשת כי עיריית בני ברק מתנגדת להעסקת המשיב במסגרתה. בהתאם, דחה בית המשפט את הבקשה האמורה.

6. אשר להליך העיקרי - כעולה מן הבקשה שבפני, פרשת התביעה הסתיימה ביום 15.5.2017, ובדיון שהתקיים יומיים לאחר מכן החלה להישמע פרשת ההגנה אשר צפויה להסתיים בדיון ההוכחות שקבוע ליום 5.7.2017.

7. משטרם הסתיים משפטו של המשיב, הגישה המבקשת את הבקשה דנא להארכת מעצרו בפיקוח אלקטרוני ב-90 ימים. לטענתה, די בחומרת המעשים המיוחסים למשיב, על המסוכנות הנלמדת מהם, כדי להורות על המשך מעצרו בפיקוח אלקטרוני. עוד נטען, בין היתר, כי התסקירים השונים שהוגשו בעניינו של המשיב, מצביעים גם הם על מסוכנותו. המבקשת אף טוענת כי קיים חשש לשיבוש הליכי משפט בעניינו של המשיב, שכן מחומר הראיות עולה שלמתלוננות שולמו "דמי שתיקה" מטעם משפחת המשיב. המבקשת מדגישה, כי נראה שלא נדרש זמן רב עד לסיום ההליך העיקרי, שיקול שתומך אף הוא בקבלת הבקשה.

8. בדיון שנערך בפני טענה באת-כוח המשיב כי יש לדחות את הבקשה. נטען, כי פרשת ההגנה אמנם צפויה להסתיים במהלך השבוע הקרוב, אך כי ההליך העיקרי לא יגיע לסיומו בתקופת ההארכה המתבקשת. עוד הודגש, כי המעשים המיוחסים למשיב בוצעו לכאורה בין השנים 2005-2008, וכי בשנים שעד להגשת התלונה הייתה המתלוננת א' בקשר עם המשיב. לפיכך, נטען כי אין לייחס משקל של ממש לחששות שהובעו מצדה במסגרת התסקיר המשלים. מכל מקום נטען, כי לא מתקיים עוד החשש בדבר שיבוש הליכי משפט נוכח העובדה שעדות המתלוננות נשמעה.

9. כפי שנפסק לא אחת, בעת בחינת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, יש לבצע איזון בין זכותו של הנאשם - אשר טרם הורשע בדיון - לחירות, לבין האינטרס בשמירת ביטחון הציבור ובניהול הליך פלילי תקין. איזון זה מושפע, בין היתר, ממידת המסוכנות הנשקפת מן הנאשם; מחלופי הזמן מאז מעצרו; ומקצב התמשכות ההליך העיקרי ((בש"פ 4780/16 מדינת ישראל נ' נחמני, פסקה 4 (21.6.2016)). בצד זאת, בית משפט זה עמד על כך ש"נקודת האיזון בכל הנוגע להארכת מעצרו של העצורים בפיקוח אלקטרוני היא שונה שכן הפגיעה בחירותם היא פחותה באשר

המעצר בפיקוח אלקטרוני 'דומה במאפייניו המהותיים דווקא למעצר הבית ולא למעצר מאחורי סורג וברז, וזאת אף לאחר השינוי במעמדו הנורמטיבי" (בש"פ 2394/17 מדינת ישראל נ' אברג'יל, פסקה 6 (27.3.2016); וראו גם בש"פ 7533/16 מדינת ישראל נ' גנגינה, פסקה 26 (23.11.2016), והאסמכתאות הנזכרות שם). הדברים נכונים ביתר שאת בעניינו של המשיב שבפני, אשר בהתאם להחלטת בית משפט קמא יוצא ל"חלונות" ממעצרו לצורך תפילה בבית הכנסת מידי יום ביומו.

10. בהתחשב באמת המידה האמורה, בשלב זה מצאתי כי נקודת האיזון בין חירותו של המשיב לבין שמירה על בטחון הציבור עודנה נוטה לטובת הארכת מעצרו בפיקוח אלקטרוני, בשים למסוכנות הנשקפת ממנו ולקצב התנהלות משפטו. בעניינינו חל אמנם עיכוב מסוים בקידום ההליך בתחילה בשל חילוקי דעות בין הצדדים באשר לחומר החקירה הרלוונטי, אולם בנקודת הזמן הנוכחית ההליך מתנהל בצורה תקינה ושמיעת ההוכחות מצויה בישורת האחרונה. בצד האמור, אין חולק כי העבירות המיוחסות למשיב, אשר בוצעו לכאורה על פני תקופה ממושכת, הן חמורות ביותר והמסוכנות העולה מהן ברורה. כידוע, מסוכנות מיוחדת נשקפת ממי שמיוחס לו ביצוע עבירות מין כלפי קטינים בתוך המשפחה "המבוצעות לרוב תוך ניצול סמכות ושליטה נפשית ופיזית בקורבנות" (בש"פ 6013/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (11.9.2014)). לכך יש להוסיף את התרשמותו השלילית של שירות המבחן מהמשיב כפי שהובאה בשלל התסקירים שהוגשו בעניינו, ואת הערכתו באשר לרמת הסיכון המשמעותית הנשקפת ממנו. בנסיבות אלה – וכאשר קצב התקדמות המשפט הוא ראוי – קיימת הצדקה ברורה להארכת המעצר, ובפרט כאשר עסקין במעצר בפיקוח אלקטרוני ולא במעצר מאחורי סורג וברז.

אשר על כן, הבקשה מתקבלת ומעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני מוארך ב-90 ימים החל מיום 2.7.2017 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 27219-03-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ח' בתמוז התשע"ז (2.7.2017).

ש ו פ ט